

Ibn Taymiyya's Contextual Biblical Hermeneutics in *Al-Jawāb al-Şaḥīḥ*/The Correct Response (PhD. Dissertation)

Zeynep Yücedoğru *

Abstract

This thesis, *Ibn Taymiyya's Contextual Biblical Hermeneutics in Al-Jawāb al-Şaḥīḥ/The Correct Response* (PhD Dissertation, University of Nottingham, United Kingdom, 2019), analyses how the renowned Ḥanbalī scholar Ibn Taymiyya (d. 1328) interprets quotations from the Bible in his voluminous *al-Jawāb al-Şaḥīḥ li-man baddala dīn al-Masīḥ* (*The Correct Response to Those who Changed the Religion of Christ*). Ibn Taymiyya wrote *Jawāb* to refute the anonymous Christian *Letter from the people of Cyprus*. Ibn Taymiyya's *Jawāb* and the Christian author's *Letter* are not only significant literary compositions representing fourteenth-century interreligious polemical correspondences but, most importantly, these two polemics provide important insights into how late medieval Christians and Muslims understand and read each other's scripture. The Christian author of the *Letter* cites extensively from the Qur'ān to argue that Islam is a religion for only pagan Arabs and Christianity is still a valid religion, and that the Qur'ān confirms the soundness of Christian beliefs and doctrines. Ibn Taymiyya, on the other hand, uses biblical citations both to refute these claims of the Christian author and to argue that Christians misinterpret the Bible. According to the expediency of their argumentation, both of the authors use the Bible and the Qur'ān with an intertextual approach forming a scholarship that primarily focuses on appropriating the other's scripture in the light of their own theological outlooks. Analysed in the context of this particular scriptural scholarship, the *Jawāb* and the *Letter* might reveal interesting insights into the hermeneutical character of interreligious polemics, which often remains in the shadow of

* Dr., Turkey Ministry of National Education, Zonguldak, Turkey

Dr. Millî Eğitim Bakanlığı, Zonguldak

zeynepyuicedogru@gmail.com ORCID 0000-0003-4931-6148

Types: Summaries of Doctoral Dissertations

Received: 05 April 2019

Accepted: 22 June 2019

Published: 31 July 2019

Cite as: Zeynep Yücedoğru, "Ibn Taymiyya's Contextual Biblical Hermeneutics in *Al-Jawāb al-Şaḥīḥ*/The Correct Response (PhD. Dissertation)", *ULUM* 2/1 (July 2019): 177-179, <https://doi.org/10.5281/zenodo.3355748>

polemical and apologetic characters of these works. By means of reflection on this interest, this study sets out to analyse the use and interpretation of biblical quotations in the *Jawāb*, with the purpose of understanding the hermeneutical character of Ibn Taymiyya’s biblical scholarship.

The thesis also investigates the use of biblical quotations in the works of five major Muslim authors of refutations of Christianity, al-Ṭabarī’s (d. 865), Ibn Ḥazm (d. 1064), Pseudo-Ghazālī (active around 1200), al-Qarāfi (d. 1285), and al-Dimashqī (d. 1327) as a backdrop against which to assess the extent to which Ibn Taymiyya’s biblical hermeneutics is similar to and different from mainstream Muslim biblical scholarship.

The key conclusion of this thesis is that for biblical interpretation, Ibn Taymiyya employs a contextual theory of meaning that is inspired by the hermeneutics of Islamic legal theory (*uṣūl al-fiqh*) and Qur’ānic exegesis (*tafsīr*), and guided by his wider theological principles. This thesis argues that Ibn Taymiyya’s contextual biblical hermeneutics clearly distinguishes him from the other five Muslim scholars who use a theory of literal-nonliteral meaning for biblical interpretation. It will be shown that the originality of Ibn Taymiyya’s biblical hermeneutics lies in his use of the technical apparatus of Islamic Legal theory and Qur’ānic exegesis, and in the modification of this hermeneutics to make it accord with his wider theological and intellectual framework. It will become apparent that in relying on this modified version of Islamic hermeneutics, Ibn Taymiyya reads and interprets the Bible in a similar way to his reading and interpreting the Qur’ān.

Keywords

History of Religions, Ibn Taymiyya, *al-Jawāb al-Şahih*, Biblical Hermeneutics, Interreligious Polemics, Scriptural Exegesis, Christian-Muslim Refutations

İbn Teymiyye’nin *el-Cevābü’s-sahih* İsimli Eserindeki Kitāb-ı Mukaddes Metinlerinin Yorumu (Doktora Tezi)

Özet

İbn Teymiyye’nin el-Cevābü’s-sahih isimli eserindeki Kitāb-ı Mukaddes Metinlerinin Yorumu (Doktora Tezi, Nottingham Üniversitesi, Teoloji ve Dînî Bilimler Fakültesi, İslâmî İlimler Anabilim Dalı, İngiltere, 2019) adlı çalışmada meşhur Hanbelî âlim İbn Teymiyye’nin (ö. 1328) *el-Cevābü’s-sahih li-men beddele dîne’l-Mesih* isimli reddiyesinde Kitāb-ı Mukaddes âyetlerini nasıl yorumladığı analiz edilmektedir. İbn Teymiyye bu reddiyeyi anonim bir Hristiyan mektubu olan ‘Kıbrıs Halkından Mektup’ isimli esere cevaben kaleme almıştır. Hristiyan yazarın *Kıbrıs Halkından Mektup*’u ve İbn Teymiyye’nin *el-Cevābü’s-sahih*’i sadece 14. yüzyılın dinler arası polemik yazışmaların edebi örnekleri olmayıp aynı zamanda Hristiyan ve Müslümanların birbirlerinin kutsal metinlerini nasıl anlayıp okuduklarına ışık tutan eserlerdir. *Kıbrıs Halkından Mektup*’un Hristiyan yazarı İslâm’ın putperest Araplara gönderilmiş bir din olduğunu ve bu nedenle Hristiyanlığın hâla geçerliliğini koruduğunu ve Kur’ân’ın da Hristiyan inanç ve doktrinlerini tasdik ettiği yönündeki iddialarını ispata çalışırken Kur’ân’dan birçok âyeti alıntılama ve yeniden yorumlamaktadır. Diğer taraftan, İbn Teymiyye de benzer bir şekilde Hristiyan yazarın bu iddialarını reddetmek ve Hristiyanların kendi kutsal metinlerini yan-

lış tefsir ettiklerini ortaya koymak için Kitâb-ı Mukaddes âyetlerini Kur'ân ve hadis metinleri ışığında yeni-den yorumlamaktadır. Her iki reddiye yazarı da argümanlarının uygunluğuna göre Kitâb-ı Mukaddes ve Kur'ân'ı kendi teolojik pozisyonlarının ışığında metinlere yeni anlamlar kazandıracak ve yorumlayacak şekilde metinler arası okuma ve tefsir etme metodu geliştirmişlerdir. Bu iki reddiyenin metin okuma metotları analiz edildiğinde *el-Cevâbü's-sahîh* ve *Kıbrıs Halkından Mektup* dinler arası polemik eserlerin hermenötik karakterlerine dair önemli hususları da ortaya koymaktadır. Bu çalışmada hususiyetle İbn Teymiyye'nin Kitâb-ı Mukaddes tefsirinde ne tür bir hermenötik metot izlediğini ortaya koymak için Kitâb-ı Mukaddes âyetlerini nasıl anlayıp yorumladığı araştırılmaktadır.

Çalışmada ayrıca İbn Teymiyye'nin Kitâb-ı Mukaddes hermenötiğinin kendinden önceki dönem ve kendi zamanındaki yorumlara nispetle farklılık ve benzerliklerini ortaya koymak için farklı dönemlerden olmak üzere meşhur beş Müslüman âlimin polemik eserlerindeki Kitâb-ı Mukaddes âyetlerinin yorumlanması da incelenmektedir. Bu çerçevede ilk dönem polemik eserlerine örneklik etmesi bakımından Alî b. Sehl Rabben et-Taberî'nin (ö.247/865) *el-Red 'ale'n-Nasârâ* ve *el-Kitâb ed-Dîn ve'd-devle* isimli eserlerini ve Gazzâlî'ye (ö. 505/1111) atfedilen fakat aidiyeti tam olarak belirlenmemiş *el-Reddü'l -cemîl' li-ilâhiyyeti İsâ bi-sarihi'l-İncil*'i temel alınmıştır. Akabinde İbn Teymiyye'nin cevap yazmış olduğu aynı mektuba ilk reddiyeyi yazmak amacıyla Şehâbeddin Ahmed b. İdrîs el-Karâfî'nin (ö. 684/1285) kaleme almış olduğu *el-Ecvibetü'l-Fâhira ani'l-es'ileti'l-Fâcira*'sı ve yine aynı mektuba cevap yazan Alî b. Ebî Tâlib ed-Dımeşkî'nin (ö. 728/1327) *el-Cevâbu'r-Risâle Ehli Cezîretü'l-Kubrus* isimli eseri incelenmektedir. Son olarak da meşhur Zâhirî âlim İbn Hazm'ın (ö. 456/1064) temel eserlerinden biri olan *el-Faşl fi'l-milel ve'l-ehvâ' ve'n-nihâl*'ını esas alarak bu beş Müslüman âlimin Kitâb-ı Mukaddes âyetlerini nasıl yorumladıklarını ve reddiyelerinde karşı tarafa argüman olarak nasıl sunduklarını anlamak adına bir inceleme ortaya koymaktadır.

Tezin temel sonucu İbn Teymiyye'nin Kitâb-ı Mukaddes'i yorumlarken İslam Hukuk teorisi olarak bilinen fıkıh usûlü metodundan ve Kur'ân hermenötiğinden ilham almış bir yorumlama tekniği geliştirmiş olduğudur. İbn Teymiyye'nin *el-Cevâbü's-sahîh*'de ortaya koymuş olduğu Kitâb-ı Mukaddes hermenötiği onu bariz bir şekilde diğer bahsi geçen beş Müslüman polemikçiden ayırmaktadır. İbn Teymiyye Kitâb-ı Mukaddes metinlerini yorumlamak için kontekste yani Yahudi ve Hristiyan Kutsal Kitaplarının genel bağlamına dayalı bir tefsir metodu kullanırken diğer beş Müslüman polemikçi klâsik lafzî-mecâzî lengüistik ayrımına dayalı bir yorumlama tekniği ile metinleri tefsir etmektedir. İbn Teymiyye'nin Kitâb-ı Mukaddes hermenötiğinin en dikkate değer özelliği, onun İslam Hukuk Usûlü ve Tefsir geleneğinin kutsal metinleri yorumlama metodunu ve teknik terminolojisini kullanarak yeni bir yorumlama usûlü geliştirmiş olmasıdır. İbn Teymiyye, Hristiyanların Kutsal Kitap'ını yorumlama amacıyla ortaya koymuş olduğu bu tefsir metodunu kendisinin genel teolojik ve entelektüel pozisyonuna uyarlamakta ve böylelikle bu yeni hermenötik pozisyon İbn Teymiyye'den önceki geleneğin bu metinleri nasıl anladığı ve yorumladığından farklılık göstermektedir. Bu yeni yorumlama metodu ile İbn Teymiyye Kitâb-ı Mukaddes'i, Kur'ân metinlerini tefsir ederken kullandığı usûle benzer bir şekilde okuyup yorumlamaktadır.

Anahtar Kelimeler

Dinler Tarihi, İbn Teymiyye, *el-Cevâbü's-sahîh*, Kitâb-ı Mukaddes Hermenötiği, Dinler Arası Polemik Eserler, Kutsal Metinlerin Tefsiri, Hristiyan-Müslüman Reddiyeleri